

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktsiooni, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 11 (194) Neljapäeval, 14. juunil 1956. a. VIII aastakäik

Mida näitab kevadine eksamisessioon

Meie instituudi kollektiiv läbib käesoleva õppeaasta tähtsaimat ja vastutusrikkamat ajajärku — kevadist eksamisessiooni. Igal päeval toimub mitmeid eksameid, sajad üliõpilased annavad aru oma semestri, osalt aga ka kogu õppeaasta jooksul tehtud tööst ja omandatud teadmistest. Õppejõududel on võimalus kontrollida, kuidas on õnnestunud neil edasi anda oma teadmisi ja milliseid kohti nende töömoodikaks tuleb veel täiendada, et nende poolt ettekatavad loengud muutuksid veelgi paremateks, sügavamalt ainet lahtimõtestavamateks.

Kuigi suurem osa meie kollektiivist pingutas jõudu, et tulla eksamisessioonile põhjalikult ettevalmistatult, et näidata eksamitel ainult häid ja väga häid tulemusi, näitab eksamite kulgemine, et mõnes õppeaines on ettevalmistus siiski olnud pealiskaudne.

Väga nõrgalt esinesid näiteks õpperühma O-21 üliõpilased kõrgema matemaatika eksamil dotsendi kt. sm. Peterseni juures. Kogu rühma üldarvust, 19-st üliõpilasest, sooritasid eksami ainult 10. Neli rühma üliõpilast eksamile ei ilmunud, viis üliõpilast polnud nõrkade teadmiste tõttu suutelnud eksamit sooritama, nelja üliõpilase vastuseid hindas õppejõud hindega «rahuldav» ja samuti nelja vastuseid hindega «hea», väga häid vastuseid suutsid anda ainult 2 üliõpilast. Vaikides ei saa mööda minna ka faktist, et puudulikult olid eksami valmistunud teiste hulgas ka kaks rühmakolmikku liiget — komsomoligrupi sekretär K. Rebane ja ametiühingu organisator M. Haljas. Mäletame, et õpperühmast O-21 oli korduvalt juttu ka juba varakult enne eksamisessiooni. Tõsise töö vajadusest kõrgemas õppeasutuses ja korralikult valmistumise tähtsusest kevadiseks eksamisessiooniks rääkisid üliõpilastele õpperühma hooldav õppejõud vanemõpetaja Ojaste, instituudi komsomoligrupi sekretär sm. Aruküla jt., kuid loidusest ja mugavusest ei suudetud õpperühmas siiski lahti saada. Mida toob kevadine eksamisessioon õpperühmale O-21? Siin on ilma pikemata selge vastus — akadeemilised võlgnevused ja seega lisakoormuse suviseks õppevaheajaks. Kui aga ka siis ei võta võlgnevused end tõsiselt käsile — eksamitrikuleerimise.

Veelgi suurema puudulikkuse arvuga suutis sama aine eksamil õppejõu sm. Garšneki juures toime tulla ehitusteaduskonna õpperühm E-25. Siin oli õppejõud sunnitud välja panema tervelt kaheksa puudulikku.

Halvasti ettevalmistatult tuli käesoleval sessioonil füüsika eksami professor Alma juurde õpperühm EV-23. Üheksateistkümnest üliõpilasest ei sooritanud eksamit 5. Alla igasugust arvestust vastasid üliõpilased Jaan Laas, Arvi Taik ja Ernst Tšengov. Väga häid vastuseid esines ainult 2. Kuuele üliõpilasele märkis õppejõud hindeks «nelja», kuna ülejäänutel tuli leppida rahuldavatega.

Toodud faktid näitavad veelkordset, et meie õppejõududel ja ühiskondlikel organisatsioonidel seisab veel ees suur töö võitluses mugavuse, laiskuse ja kohusetundetuse vastu. Tuleb teha kõik selleks, et kaoksid sellised negatiivsed nähted, et meie kollektiiv saavutaks sajaprotsendilise õppeedukuse.

Muidugi ei saa öelda, et eksamisessioon tooks endaga kaasa puudulikke hindeid kõigis õpperühmades. Kaugeltki mitte. Enamiku õpperühmade üliõpilaste esinemine eksamitel kinnitab, et sessioonile on eelnenud pidev töö kogu semestri vältel ja tubli ettevalmistus vahetult sessiooni eel. Nii lõpetasid kevadise eksamisessiooni paljud vanemate kursuste õpperühmad (IM 61, MS-82, MA-66, ME-83, L-102, O-81, KS-82 jt.) väga edukalt.

Eeskujulikke tulemusi on eksamitel senini näidanud õpperühmad KS-42, IM-41, IM-21, L-43, MIM-21 jt.

Teaduskondadest on käesoleval eksamisessioonil edukamalt esinenud keemia-mäeteaduskond, kus 50,6 protsenti eksamisessioonil saadud hinnete üldarvust moodustavad väga head hinded, kuna puudulike hinnete protsent on 0,5. Väga heade hinnete üldsuhtega (48,5 protsenti) jäi keemia-mäeteaduskonnast pisut maha insener-majandusteaduskond, kuid selle eest on puudulike hinnete protsent siin madalam — 0,3.

Suurim eksameid mittesooritanute protsent — 7,7 — esineb ehitusteaduskonnas, kusjuures väga heade hinnete protsent on siin samaaegselt ainult 26,6.

Kogu instituudi ulatuses on kevadisel eksamisessioonil seni saavutatud väljapandud hinnete kogusummast 41,2 protsenti väga häid ja 46,3 protsenti häid hindeid. Rahuldavaid hindeid on esinenud 9,7 protsenti ja puudulikke 2,8 protsenti.

Eksamite korrast kinnipidamise ja distsipliini suhtes esineb kahjuks ikkagi veel tõsiseid puudusi. Eksamitele on jätnud ilmuma üle kümne üliõpilase (R. Palm — (MT-64), T. Kutser — (E-61), M. Naams — (IM-81) jt.). Kuigi see arv on momendil küll väiksem kui talvisel eksamisessioonil ei tohi see mingil määral õigustada distsipliinirikkujate käitumist. Tuleb võtta vastutusele omavolitsejad. Lõpp distsiplineerimatuks!

Nagu eeltoodust selgub, toob käesolev eksamisessioon kaasa jällegi mitmeid akadeemilisi võlgnevusi, kelledega tuleb meie kollektiivil tegelema hakata otsekohe peale sessiooni lõppu. Tuleb hoolitseda, et kõik akadeemilised võlgnevused õiendaksid oma võlad võimalikult otsekohe uue õppeaasta esimestel päevadel.

Momendi tuleb aga kõiki jõude rakendada selleks, et veel eesolevad eksamid ei suurendaks enam puudulike hinnete arvu.

Olgem selle hoolitsuse väärilised

Nõukogude valitsus ja Kommunistlik partei hoolitsevad väsimatult meile noortele paremate õppimisvõimaluste loomise eest. Iga kõrgemat haridust omandama asunud tõsiselt töötavale üliõpilasele makstakse stipendiumi, mis annab võimaluse ilma majanduslike muredeta pühenduda täielikult õppetööle. Suureks abiks on üliõpilaste elu-õdistiku-iste tingimuste parandamisel õppeasutuste juures asuvates ühiselamutes elamispinna kasutamise võimalus.

Tean, et kodanliku korra päevil, kus ülikoolides nõuti kõrget õppemaksu, poleks minul kunagi osutunud võimalikuks kõrgema hariduse omandamine. Minu isa on surnud, ema aga töötab Sindis kooliõpetajana ja tal ei ole võimalik mind kuigi palju abistada. Tänu nõukogude korrale pole aga ma tundnud majanduslike raskusi kogu õppeaja kestel.

Järjekordseks sammuks kõige soodsamate tingimuste loomisel üldise keskhariuse teostamiseks ja noorsooie kõrgema hariduse omandamiseks on avaldatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrus, mille kohaselt kaotatakse 1. septembrist 1956. a. õppemaks keskkoolide vanemates klassides, spetsiaalsetes keskeri-õppeasutustes ja kõrgemates õppeasutustes.

Meie, noorte, kohuseks on olla selle suure hoolitsuse väärilised. Püüame õppida laitmatult, tahame teha kõik, et meist saaksid tublid nõukogude insenerid, kes oma tööga õigustavad seda hoolt, mida osutab meile nõukogude rahvas.

ARNO ALEV,
ehitusteaduskonna üliõpilane

Seinalehed hüüavad appi

Kevadine eksamisessioon peab asuma ka meie instituudi siseajakirjanduse — teaduskondade ja ühiskondlike organisatsioonide seinalehtede toimetuste töö tulipunktis.

Seile asemel aga, et elavalt kajastada eksamite kulgemist, et kiirelt reageerida vääranõuetele, et tõsta esile eesrindlasi ja kriitiseerida logelejaid, ripuvad meie instituudi seinalehed hallidena, iganenutena ja vananenutena häbelikult oma kohtadel. Nende olukord väärub tõsiselt kaastunnet ja pole kahtlust, et mitmedki seinalehed tahaksid kaduda kuhugi varjulisesse paika, nagu näiteks ÜTÜ seinaleht, «ÜTÜ Teataja», mis on leidnud uudishimulike pilkude eest vaikselt nurga ÜTÜ Nõukogu ruumis.

Kuidas võiks leppida veel ehitusteaduskonna seinalehe «Ehitaja» vähemalt vormiliseitki on siin kõik enam-vähem korras, kuigi sisu, vaatamata suhteliselt häälele kuupäevale, on kaunistest vananenud. «Ehitaja» viimane number on ilmunud 7. juunil k. a., kuid millegipärast on sinna paigutatud üliõpilase V. Haare artikkel «Õpperühm E-22 eksamite eel», kuigi nagu teada, algas sel õpperühmal eksamis-

Kõrgema matemaatika eksamil dotsendi kt. I. Peterseni juures näitas väga häid tulemusi õpperühma KS-22 üliõpilane Tõit Kuusre. O. Tuuliku foto

Õppemaksu kaotamisest NSV Liidu keskkoolide vanemates klassides, spetsiaalsetes keskkõppeasutustes ja kõrgemates õppeasutustes

NSV Liidu Ministrite Nõukogu määras:

Selleks, et luua kõige soodsamad tingimused üldise keskhariuse teostamiseks meie maal ja noorsoole kõrgema hariduse

omandamiseks, kaotada 1. septembrist 1956 õppemaks NSV Liidu keskkoolide vanemates klassides, spetsiaalsetes keskkõppeasutustes ja kõrgemates õppeasutustes.

IGALE TEMA TÖÖ JÄRGI

Nagu teada on materjalide tugevusõpetus üks kõige enam tood ja talpikkust nõuavaid õppeaineid meie instituudi noorematerjal kursustel. Sellepärast pole ka midagi imestada kui semestri jooksul lohakalt töötanud üliõpilased kõige enam värisevad just selle eksami eel. Kuid midagi pole parata — eksamile tuleb ilmuda, tuleb võtta pilet ja asuda ette valmistama ka siis, kui asjast pole vast selget ettekujutust. Hirmus on see silmapilk, kui valgelt paberilt helgivad sulle kurjakuulutatult vastu mustas masinakirjas kohutavad küsimused. Siis löikavad südamesse mitmedki etteheited:

«Miks me ometi ei õppinud! Miks ma puudusin nii palju!» Abitult eksleb pilk, värisevad käed libisevad taskusse — kuid õppejõul on ju õnnetuseks silmad.

Umbes samad tunded läbistasid ka 11. juunil tugevusõpetuse eksamil dotsent Oliku juures õpperühma MM-41 üliõpilaste Hanno Klementi, kes oli semestri jooksul puudunud 110, Vladimir Kutuzovi — puudunud 134, Aadu Lauri — puudunud 126 ja Elmar Lutteri — puudunud 76 tundi, meeli. Tõsi, neil oli vedanud veidi paremini kui näiteks rühmakaaslastel K. Lauril, R. Kongil jt. keda polnud arvestuste mittesooritamise tõttu üldse eksamile lubatud, kuid nüüd andus, et see polnud nende

praeguse olukorraga võrreldes mingiks eelseks.

«Aga aeg veeres — tuli tõusta ja astuda õppejõu laua juurde. Reas kinasid mingid mõtted, suud puusid midagi välja puterada — enk paaseol! enk paaseol ehk paaseol! — kumises kogu aeg korvus. Kuid nad ei paasenu, see «kõie inimene» eksamitaga taga pani neile vaja nende teenitua puudulikkud.

Hoopis teiste tunnete ja mõtetega sisenesid eksamiruumi aga üliõpilased Karju Mäletajav, Lembit Neljas, Lembit Uksti jt. Nende nagudeid vois augea kindlust, kuigi selle kõrva ei jaanud tähelepanematuks ka kerget erutus. Konkreetmatut ja valimatut sirutasid nad kae eksamipileti järele. Kiiresti libises püüas ettevalmistamise ajal üle paberi ja juba nad olidki valmis vastama. Loogiliselt ja hästiettevalmistatult toid nad eksamit kuudavae oma vastuse. Neil oli ainekst selge ülevaade. Tublit tööd oli krooninud ka tõsine edu. Rahuldustundega, varjamatata oma tõsist heameelt, võttis seltsimees Olik õppemärkimikud ja kirjutas sinna suurte selgete tähtedega «väga hea».

Oli muidugi ka neid, kes vastasid hindede «hea» ja «rahuldav».

Eksam — see on aruandlus, on teadmiste kontroll, on kokkuvõte semestri töötulemustest. Igaüks saab siin oma tööle, oma teadmistele vastava hinde.

sioon juba 1. juunil. Seega oleks olnud sobivam avaldada esimese eksami tulemusid. Ka teine eksamisessiooni käsitlev kirjutis «Eksamitulemused aines «Ehituste teostamise tehnoloogia»», (autor sm. Randvee) on vananenud ja nõuab asendamist külluses leiduva värskena materjaliga.

Väga kehv väljanägemine on laevaremonditeaduskonna seinalehel «Korablestroitel». Artiklite pealkirjad on kirjutatud lohakalt, pole ühtki karikatuuri, joonistust ega kaunistust, kuigi teame, et omal ajal oli see seinaleht kumunduseit üks paremaid. Seinalehe õitseaega meenutab veel praegugi üks teaduskonna dekaani sm. Mureli poolt kirjutatud «habemega» artikkel, mis kannab kuupäeva 29. veebruar 1956. Selle pealkiri on kujundatud hästi ja ka ümbertrükkimine on teostatud korralikult. Tõsi küll, teiste artiklite sisu on vähemiganeud, kuuludes nii umbes mõõduvad kuu lõpupäevadesse. Ahastavalt tühi on aga «Korablestroitel» noorem vend «Rõnda», mille seltsimehed kolleegiumilikkmed on nähtavasti täielikult unustanud.

«Olgu tervitatud 1. mail», hakkab meile silma mehaanikateaduskonna seinalehe juhtkirjast, veelgi veidi vanemast sündmusest, kunstilise isetegevuse ja omaloounguga X olümpiaadist teatav teine, sm. Kuldvere kirjutis. Nagu juhuslikult on nende kollektanud paberite vahele eksinud ka A. Ariste poolt kirjutatud artikkel «Algas eksamisessioon». Kui aga loodame sellest leida mingeid uusi andmeid, siis eksime. Seal esineb ainult märkimisväärt vanemate kursuste ammugiiõppenenud eksamitest.

Kõige rohkem paneb aga jahnmatama keemia-mäeteaduskonna seinaleht «Keemik». Tõesti valus on vaadata tema luitunud ja kulunud kogu keemiahoone I ja II korruse trepikään juures. Alus on üleni toimunud, tähed viltused ja ripakile, nagu mingi muinsuse ilutseb aluse kõige kõrgemas tipus ammugi enam mitte-kantava mäeosakonna üliõpilaste vormiriietuse paguni kujutus. Ei seda, kelle häälekandjaks ta vae-neke peaks olema, ei ilmumiskuupäeva, ei numbrit ega toimetuse kolleegiumi. Neile kohtadele, kus nimetatud dokumentatsioon peaks asuma, on keegi musta pliiatsiga vedanud inetud küsimärgid. Ja siis — sellel ei taha peatuda. Vigases vene keeles tervitatakse siin II Balti Liidubariikide ja Valgevene NSV üliõpilaste teaduslik-tehnilisest konverentsist osavõtjaid. Muugi materjal kuulub umbes samasse vanuseklassi. Ei ühtegi rida eksamitest.

Seltsimehed seinalehtede toimetuse kolleegiumist! Seltsimehed ametiühingu- ja komsomolibiuroodest! Selline olukord, mis valitseb praegu meie instituudi seinalehtede juures, on irvitamine ajakirjanduse üle. Veel enam — on kuritegu jätta sellisel tähtsal perioodil kui seda on kevadine eksamisessioon, seinalehed niivõrd unarusse. Kus on teie silmad, et te ei näe, kui kohtunuks, kuid samal ajal ka kisendavaks on muutunud artiklite pealkirjad. Kuhu on jäänud teie kohusetundlikkus oma töö suhtes, oma ühiskondliku kohustuse suhtes?

E. KESKULA

